

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.III.20.858/2017/7.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Csanádi Péter jogtanácsos által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a dr. Tóth Judit ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt I. r. alperes neve (címe) I. r. és a Dr. Lassán Csaba ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt II. r. alperes neve (Cg. ..., címe) II. r. alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben az Egri Törvényszék 2017. június 29. napján kelt 12.P.20.773/2016/24. számú ítélete ellen a felperes 25. sorszámu fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tanácsulésen - meghozta a következö

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja:

Megállapítja, hogy az I. és II. r. alperesek által 2015. január 4. és 2015. december 31. napja közötti megrendelések realizálásaként megkötött szállítási szerződések érvénytelenek, és a szerződéseket az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazásaként nyilvánítja a megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek - a Magyar Államkincstárnál vezetett ... számú előirányzat felhasználási keretszámlájára átutalással - 400 000 (Négyszázezer) Ft összegű bírságot.

Mellőzi az államnak az alperesek részére perköltség fizetésére kötelezését, és az I. és II. r. alpereseket, hogy egyetemlegesen kötelezi fizessenek meg a felperesnek 25 000 (Huszonötezer) Ft elsőfokú perköltséget. Kötelezi a II. r. alperest, hogy felhívásra, az abban foglaltak szerint fizessen meg az államnak 1 500 000 (Egymillió-ötszázezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi egyetemlegesen az I. és II. r. alpereseket, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessenek meg a felperesnek 5 000 (Ötezer) Ft másodfokú perköltséget, valamint kötelezi a II. r. alperest, hogy felhívásra, az abban foglaltak szerint fizessen meg az államnak 48 000 (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében a szerződések megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánította az I. és II. r. alperesek között 2015. január 4. napja és 2015. december 31. napja közötti megrendelések realizálásaként megkötött szállítási szerződéseket, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az államot, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. r. alpereseknek 50 000 - 50 000 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. r. alperes által a csípő és térdprotézisek beszerzése tárgyában kiírt közbeszerzési eljárás a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja alapján eredménytelennek lett nyilvánítva. Ezt követően az I. r. alperes különböző ortopédiai eszközöket rendelt meg a II. r. alperestől 2015. január 4. és 2015. december 31. napja között, egyedi megrendelések alapján.

A II. r. alperes a szóbeli szállítási szerződések tárgyát képező ortopédiai eszközöket leszállította, azok ellenértékét - összesen 42 904 900 Ft-ot - az I. r. alperes a részére megfizetett.

Az Á. a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésének megállapítása iránt jogorvoslati eljárást kezdeményezett az I. r. alperessel szemben. A felperes az eljárás eredményeként 2016. augusztus 26. napján meghozott .../2016. számú határozatában megállapította, hogy az I. r. alperes megsértette a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvényt (Kbt.) 119. §-ára és 18. § (2) bekezdésébe foglaltakra tekintettel a Kbt. 5. §-át, egyben az I. r. alperessel, mint beszerzővel szemben 420 000 Ft pénzbírságot szabott ki.

A határozat felülvizsgálatát az arra jogosultak nem kezdeményezték.

A felperes a keresetében annak a megállapítását kérte, hogy az alperesek által 2015. január 4. napja és 2015. december 31. napja közötti megrendelések realizálásaként megkötött szállítási szerződések érvénytelenek, és kérte a szerződések vonatkozásában az eredeti állapot helyreállítását.

Másodlagosan kérte, hogy a bíróság nyilvánítsa érvényessé ezeket a szerződéseket, és jogkövetkezményként az I. és II. r. alperessel egyaránt a szerződéses érték 15%-ának megfelelő összegű bírságot szabjon ki.

Kérte az I. r. alperes perköltségben történő marasztalását is.

Az I. és II. r. alperesek az ellenkérelmükben a felperes keresetének az elutasítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérték.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben találta alaposnak.

Megállapította, hogy a perbeli szóbeli szállítási szerződésekre az azok megkötésének időpontjában hatályos Kbt. rendelkezéseit kellett alkalmazni, amelyek értelmezésénél figyelembe kellett venni annak az Európa Parlament és Tanács 2007. december 11-i 2007/66/EK irányelvnek a célkitűzéseit is, amely implementálása érdekében született meg a jogszabály.

A felperes, aki a Kbt. 164. § (1) bekezdése szerint köteles volt az érvénytelenségi pert megindítani, a keresetlevelében maga is előadta azt, hogy a perbeli szerződések teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződött, mivel a perrel érintett időszakban az I. r. alperest jogszabály kötelezte a betegellátás folyamatosságának a biztosítására.

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (új Kbt.) hatályba léptető rendelkezései szerint ezt a jogszabályt csak a hatálybalépése után megkezdett közbeszerzésekre, közbeszerzési eljárások alapján megkötött szerződésekre kell alkalmazni, azonban az új Kbt.-t a jogorvoslati eljárás során a felperes sem alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Kbt. 127. § (2) bekezdés b) pontjának 2014. március 14-éig hatályos rendelkezése szerint, ha a szerződés teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik, akkor a szerződés nem semmis. A Kbt. 127. § (3) bekezdésének 2014. március 15-től módosított rendelkezése alapján pedig a Kbt. 121. § (1) bekezdése szerint megkötött szerződések esetében - ha a szerződés teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik - az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása során a bíróság a szerződést a megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánítja.

Az elsőfokú bíróság erre tekintettel a felperes elsődleges keresetét alaptalannak találta.

A felperes másodlagos kereseti kérelmével összefüggésben előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a bíróság elutasította.

Megállapította, hogy kiemelkedően fontos közérdek fűződik a zavartalan és folyamatos betegellátás biztosításához, ezért a Kbt. 127. § (3) bekezdését alkalmazva a szerződéseket a megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánította.

Alaptalannak találta a felperesnek az I. és II. r. alperesekkel szembeni bírság kiszabására irányuló kereseti kérelmét. A 2015. november 1. napján hatályba lépett új Kbt. 197. § (2) bekezdésének rendelkezése alapján az elsőfokú bíróság az I. és II. r. alperesek között fennálló szerződéses jogviszony teljes tartamára a régi Kbt. rendelkezését találta alkalmazandónak.

Mivel a felperes kifejezetten a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését szankcionálta a .../2016. számú határozatával az I. r. alperessel szemben kiszabott pénzbírsággal, az új Kbt. rendelkezése szerint pedig, ha valamely közbeszerzési jogsértés kifejezetten a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével valósul meg, és a közbeszerzési döntőbizottság ezt megállapítja, akkor köteles pénzbírságot kiszabni.

A Kbt. 164. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a bíróság a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződést a 127. § (3) bekezdés alkalmazásával érvényessé nyilvánítja, vagy ha elrendeli az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének a pénzbeli megtérítését, akkor köteles bírságot kiszabni.

Mivel az I. és II. r. alperesek nem közbeszerzési eljárás alapján kötötték meg a szerződésüket, hanem kifejezetten annak mellőzésével, és nem maradt ellenszolgáltatás nélküli szolgáltatás sem, ezért az elsőfokú bíróság a perbeli esetben a pénzbírság kiszabásának törvényi feltételeit nem találta megállapíthatónak, az erre irányuló felperesi keresetet elutasította.

Arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges kereseti kérelmét elutasította, a másodlagos kereseti kérelmet pedig csupán részben találta alaposnak, ezért a túlnyomóan pervesztesnek tekintett, illetékmentes felperes helyett a Pp. 78. § (3) bekezdése alkalmazásával az államot kötelezte az I. és II. r. alperesek részére személyenként 50 000 Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

A felperes az ítélet elleni fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását akként, hogy adjon helyt mind a felperes elsődleges, mind a másodlagos kereseti kérelmének: állapítsa meg a közbeszerzési eljárás mellőzésével realizálódott szállítási szerződések semmisségét, és azok érvényessé nyilvánítása mellett szabjon ki egyetemlegesen az I. és II. r. alperesekkel szemben pénzbírságot, és kötelezze az alpereseket a felperes első- és másodfokú perköltsége megfizetésére.

Törvénysértőnek tartotta az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetét részben elutasító döntését, mert nem vette figyelembe azt, hogy a Kbt. 164. §-a és 127. §-ai kogensen meghatározzák a felperes kereseti kérelmeinek elemeit, a támadott szerződések érvénytelenségének a jogkövetkezményeit.

Az elsőfokú bíróság ezért nem minősíthette volna alaptalannak a Kbt. és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) szerint is a bíróság mérlegelési körébe tartozó, egymással látszólagos tárgyi keresethalmazatban álló eshetőleges keresetek bármelyik elemét, ha maga az elsődleges kereseti kérelem alapos (a Kbt. mellőzésével megkötött szállítási szerződések semmisék),

azonban a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a felperes által elsődlegesként megjelölt érvénytelenségi jogkövetkezmény nem alkalmazható.

Hangsúlyozta, hogy a felperes a Kbt. 164. § (1) bekezdése szerint köteles volt pert kezdeményezni a szerződések érvénytelenségének a megállapítása, és jogkövetkezményeinek az alkalmazása iránt. Ha a bíróság a perben megállapítja a szerződésnek a Kbt. 127. § (1) bekezdésében meghatározott okok miatti érvénytelenségét, akkor a Kbt. 164. § (4) bekezdése értelmében a Ptk.-ban és a Kbt.-ben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazza. A Kbt. 165. § (5) bekezdése pedig arra az esetre, ha a bíróság a szerződést a 127. § (3) bekezdése alapján érvényessé nyilvánítja, kötelezővé teszi a bírság kiszabását.

A felperes ezen jogszabályi rendelkezések alapján terjeszthette elő a kereseti kérelmeit. Sétrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el a felperesnek a Kbt. 164. § (4) bekezdésére alapított kereseti kérelmét, nem állapította meg azt, hogy a perbeli szállítási szerződések semmissek. A szállítási szerződések érvényessé nyilvánítása ugyanis feltételezi a szerződések érvénytelenségének a megállapítását, amit a Kúriának a BH2016.337. számon közzétett, a fellebbezésben hivatkozott eseti döntése is kimond.

Az elsőfokú bíróság ezért a felperes álláspontja szerint téves indokokkal utasította el az elsődleges kereseti kérelmét, elmulasztotta a szerződések érvénytelenségének a Kbt. 164. § (4) bekezdése szerinti megállapítását.

Sétrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a Kbt. 164. § (5) bekezdése visszautal a 127. § (3) bekezdésre, amely pedig a Kbt. 127. § (1) bekezdésre (így annak a) pontja szerint a mellőzés alapján kötött szerződésekre is) utal vissza. A Kbt. 164. § (5) bekezdése tehát a Kbt. mellőzésével kötött szerződés esetére is kötelezően írja elő a bírság szankció alkalmazását.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja következményeként tekintette pervesztesnek a felperest, és kötelezte őt perköltség megfizetésére.

Mivel az elsőfokú bíróság a felperes keresete alapján vizsgálta az érvénytelenségi ok fennállását, és a keresetben is jelzett, kiemelkedően fontos közérdek fennállására tekintettel nyilvánította érvényessé a perbeli szerződéseket, ezért tévedett, amikor a pernyertesség-pervesztesség megítélése körében jelentőséget tulajdonított annak, hogy nincs lehetőség az eredeti állapot helyreállítására. A bírság kiszabására irányuló kereseti kérelmet is tévesen utasította el.

A felperest tehát pernyertesnek kell tekinteni, ezért az alpereseket kell a Pp. 78. § (2) és 81. § (1) bekezdése szerint a felperes perköltségének megfizetésére kötelezni a keresetben hivatkozott kúriai eseti döntésben kifejtettek szerint.

Az ítéltábla felhívására a felperes a 3. sorszámú beadványában a fellebbezését úgy pontosította, hogy az alperesekkel szemben egyetemlegesen kiszabni kért bírság összegét 400 000 Ft-ban jelölte meg, míg az alperesektől igényelt elsőfokú perköltsége összegét a készkiadásokra is kiterjedően 25 000 Ft-ban határozta meg.

Az I. r. és a II. r. alperes is a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, és a felperesnek a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

Az ítéltábla felhívására az I. r. alperes nem kérte az ügyben tárgyalás tartását, a felperes és a II. r. alperes pedig nem nyilatkozott, ezért az ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja, valamint a (4) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a perbeli szerződéseket a megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánító rendelkezését, ezért az elsőfokú ítéletnek ez a része a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát.

A fellebbezés túlnyomórészt alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban, hogy az alperesek között 2015. évben egyedi megrendelések alapján fennálló szállítási jogviszony keretében létrejött egyedi szóbeli szállítási szerződésekre egyöntetűen a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (Kbt.) 2014. március 15. napjától hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy 2015. november 1. napján hatályba lépett a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (új Kbt.).

A perben a felek egyike által sem volt vitatott az, hogy a felperes a .../2016. számú, jogerős határozatában megállapította azt, hogy az I. r. alperes a közbeszerzési eljárás mellőzésével kötött szállítási szerződéseket a II. r. alperessel, ezzel megsértette a Kbt. 5. §-át.

A Kbt. 127. § (1) bekezdés a) pontja szerint pedig a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötött, e törvény hatálya alá tartozó szerződés semmis.

A felperes a Kbt. 164. § (1) bekezdésének öt erre kötelező rendelkezése alapján indította meg a jelen pert a szerződések érvénytelenségének megállapítása és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt.

A felperes e törvényi rendelkezéseknek és a Kbt. 164. § (4) bekezdésének megfelelően elsődlegesen az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását, a kereset tartalma szerint csupán az érvénytelenség jogkövetkezményeit illetően másodlagosnak minősülő kereseti kérelmében pedig a szerződéseknek a megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal történő, a Kbt. 127. § (3) bekezdése szerinti érvényessé nyilvánítását, és az alperesekkel szemben a Kbt. 164. § (4) bekezdésében meghatározott pénzbírság kiszabását kérte.

A felperes kereseti kérelmei tehát a szerződések érvénytelenségének (semmisségének) a megállapítására, és ennek jogkövetkezményeként elsődlegesen az eredeti állapot helyreállítására, másodlagosan a szerződések érvényessé nyilvánítására, és pénzbírság kiszabására irányultak.

Az elsőfokú bíróság tévesen, nem a Pp. 3. § (2) bekezdése szerint értelmezte úgy a felperes kereseti kérelmeit, hogy a felperes csupán az elsődlegesen kért jogkövetkezmény alkalmazása mellett kérte a szerződések érvénytelenségének a megállapítását. Ez a jogkövetkeztetés ellentétes a Kbt. 127. § (3) bekezdésének a normaszövegével is, mivel a szerződéseknek a megkötésük időpontjára visszamenőleges hatállyal történő érvényessé nyilvánítását az ott meghatározott feltételek fennállásakor, a Kbt. 127. § (1) bekezdése (és így az (1) bekezdés a) pontja) szerint megkötött szerződések esetében az érvénytelenség jogkövetkezményeként tette lehetővé. Az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása pedig feltételezi az érvénytelenség megállapítását.

Az elsőfokú bíróságnak ezért a perbeli szerződések érvényessé nyilvánítását megelőzően meg kellett volna állapítania azok semmisségét.

A felperes részben alappal támadta az elsőfokú bíróságnak a pénzbírság kiszabása kérdésében elfoglalt álláspontját is.

A Kbt. 164. § (5) bekezdésében a szerződésnek a 127. § (3) bekezdése alapján történő érvényessé nyilvánítása esetére (és a fentebb írtak szerint a Kbt. 127. § (3) bekezdése a 127. § (1) bekezdés a) pontja alapján semmis, azaz a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötött szerződésekre is alkalmazandó) írja elő kötelezően speciális jogkövetkezményként a bírság kiszabását. A jogszabály értelmezése során ezért ezt a tételes jogi rendelkezésre történő visszautalást kell irányadónak tekinteni a normaszövegben található „közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés” kifejezéssel szemben, amit az is indokol, hogy a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével, azaz a

szerződések közvetlen odaítélésével történt szerződéskötés a közbeszerzésre vonatkozó jogi szabályoknak az ajánlatkérő általi legsúlyosabb megsértésének minősül.

A bíróság a Kbt. 164. § (5) bekezdése alapján köteles bírságot kiszabni a törvényi feltételek fennállása esetén függetlenül attól, hogy a K. a Kbt. 152. § (3) bekezdés e) pontja, vagy a (4) bekezdés a) - e) pontjai alapján a jogorvoslati eljárásban szabott-e ki maga is bírságot.

A II. r. alperes azonban helytállóan hivatkozott arra, hogy a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó szabályok betartása csupán a Kbt. hatálya alá tartozó, az 5. §-ban meghatározott, ajánlatkérőként fellépő szervezetektől kérhető számon, a közbeszerzési eljárás megsértése miatt ők szankcionálhatóak - mint ahogyan a felperes a .../2016. számú határozatában is az I. r. alperest sújtotta pénzbírsággal.

A felperes ezért alaptalanul kérte az I. r. alperessel szerződött II. r. alperessel szemben is a Kbt. 164. § (5) bekezdése szerinti pénzbírság kiszabását.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett - a perbeli szerződéseket a megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánító - rendelkezését nem érintette; a fellebbezett - a keresetet ezt meghaladóan elutasító - részét pedig részben megváltoztatta, és megállapította a perbeli szerződések érvénytelenségét, és az érvénytelenség jogkövetkezményeként nyilvánította azokat a megkötésükre visszamenő hatállyal érvényessé.

Kötelezte az I. r. alperest, hogy az ítélet rendelkező részében meghatározott módon fizessen meg a felperesnek a felperes által a 3. sorszámú beadványában a Kbt. 164. § (5) bekezdésében meghatározott keretek között megjelölt, 420 000 Ft összegű pénzbírságot. Ezt meghaladóan - a II. r. alperes pénzbírság fizetésére kötelezésére irányuló keresetet elutasító részében - az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása folytán a felperes túlnyomórészt pernyertessé vált az elsőfokú eljárásban, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint az egymással egységes pertársaságot alkotó, a szerződéseket megkötő I. és II. r. alpereseket a Pp. 82. § (1) bekezdése szerint egyetemlegesen kellett kötelezni a felperes elsőfokú eljárásban felmerült, a 25 000 Ft-ban megállapítani kért perköltsége megfizetésére. Az I. r. alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint megillető személyes illetékmentesség folytán a feljegyzett 1 500 000 Ft kereseti illeték megfizetésére egyedül a pervesztes II. r. alperest kellett kötelezni. Az ítéletábra ezért az elsőfokú ítéletnek a perköltség viseléséről rendelkező részét is megváltoztatta, mellőzte az államnak az I. és II. r. alperesek részére perköltség megfizetésére kötelezését, és kötelezte az I. és II. r. alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek 25 000 Ft elsőfokú perköltséget, valamint kötelezte a II. r. alperest, hogy felhívásra, az abban foglaltak szerint fizessen meg az államnak 1 500 000 Ft feljegyzett kereseti illetéket.

A felperes fellebbezése az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására, a perbeli szerződések érvénytelenségének a megállapítására irányult alapvetően. A felperes a pénzbírság kiszabását ennek, az érvénytelenség megállapításának a jogkövetkezményeként kérte. Ez utóbbi, a pénzbírság kiszabására irányuló fellebbezési kérelme tehát kvázi járulékos kérelemnek tekinthető az elsődleges, a szerződések érvénytelenségének megállapítására irányuló fellebbezéshez képest.

Erre tekintettel az ítéletábra úgy értékelte a fellebbezést, hogy az annak alapján indult másodfokú eljárásban a megállapítás iránti perekre vonatkozó szabályok szerint a pertárgyérték meg nem határozható. Ezt figyelembe véve a másodfokú eljárás feljegyzett fellebbezési illetékének összege az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján 48 000 Ft, a pernyertes felperes jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltségének összegét pedig a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alkalmazásával kellett megállapítani.

A felperes a másodfokú eljárásban szintén pernyertesnek minősül, ezért a fentebb kifejtettek alapján az ítéletábra a pervesztes alpereseket kötelezte, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek

a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (5) bekezdései alapján 5 000 Ft jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az elsőfokú eljárásban a kereset elutasítása körében tett nyilatkozatait a fellebbezési ellenkérelmében is fenntartó II. r. alperest kötelezte, hogy felhívásra fizessen meg az államnak 48 000 Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Debrecen, 2018. január 25.

Dr. Görög Attila sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró